

Zeroual, contra els islamistes

El president d'Algèria, el general Liamine Zeroual, ha fet un pas més en el seu particular projecte democratitzador, en el qual no hi tenen cabuda ni els islamistes ni els partits que durant els últims quatre anys han criticat la prepotència dels militars. Es un projecte excloent, que se sustenta en la força de les armes i s'aprofita de la por d'Occident a tot allò que sona a islam. El referèndum, celebrat el 28 de novembre, sentència la reforma de la Constitució amb la finalitat de prohibir els partits d'inspiració islamista o berber. L'argument és ridícul: les formacions polítiques no podran inspirar-se en cap dels tres pilars ideològics de l'estat, l'islam, el berberisme i l'arabisme.

La consulta, boicotejada per l'oposició, tant laica com islamista, és una mala notícia per a aquells –polítidlegs, diplomàcies occidentals i algerians no radicalitzats– que havien confiat que s'obria una nova etapa al país magribí amb la victòria de Zeroual en les eleccions presidencials de fa un any. Es creia, de forma ingènua, que Zeroual aprofitaria la legitimitat de les urnes per dialogar amb els dos líders empresonats del FIS, Abasi Madani i Ali Belhadj, i intentar acabar amb una guerra que ha causat la mort d'almenys 20.000 persones.

No ha estat així. El general-president s'ha deixat seduir pels elements més radicals del govern i dels militars, que defensen la liquidació física dels seguidors del FIS. Al mateix temps, ha continuat endavant amb un projecte que preveu, com a colofó, la celebració d'eleccions legislatives la propera primavera. Una vegada celebrada la consulta, de la qual quedaran exclosos el FIS i els berbers, el parlament serà dominat per les formacions addictes al règim militar, entre elles l'antic partit únic, el Front d'Alliberament Nacional (FLN), que ha tornat al costat de Zeroual després de dos anys d'oposició.

Temem que el pla està condemnat al fracàs. El que no s'ha aconseguit amb una repressió implacable –Amnistia Internacional ha denunciat en nombroses oca-

sions les tortures i desaparicions– és difícil que s'aconsegueixi amb un decret. És cert que l'actual FIS no és el de desembre de 1991, quan va arrasar en la primera volta de les úniques eleccions legislatives democràtiques de la història d'Algèria, però manté el seu prestigi entre una part important de la població. El FIS s'ha guanyat el respecte dels algerians laics després de signar la plataforma de Roma, el gener de 1995, que ha estat de moment l'única proposta democratitzadora raonable i moderada.

L'obstinació dels militars a negar-se a l'evidència, és a dir, a acceptar la participació política dels islamistes, ha provocat que alguns seguidors es radicalitzessin i agafaren les armes i es tancaren en banda, i transformaren Occident en la font de tots els mals del país. Per la seva autonomia respecte al FIS, els dos grups armats, el GIA i l'AIS, són ara un obstacle afegit a la pacificació d'Algèria. Els insurgents, que obeeixen més als seus caps regionals, els coneguts *emirs*, no volen ni sentir ni parlar de diàleg, i fins i tot han amenaçat els membres del FIS que han suggerit la necessitat de pactar amb els militars o que han desqualificat algunes accions terroristes.

L'única cosa positiva que pot treure Zeroual del referèndum, a més de perpetuar en el poder el clan militar, són les felicitacions dels seus aliats europeus, en especial de França, que s'ha deixat seduir pel règim d'Alger. L'atemptat contra el metro de París també va en favor de Zeroual, perquè de seguida es relacionarà el fet, totalment condemnable, amb els elements contraris al seu projecte. La caça a l'islamista ja ha començat. ■

ANTONI CASTEL

“El referèndum d'Algèria forma part d'un projecte dels militars que se sustenta en la força de les armes i s'aprofita de la por d'Occident a tot allò que sona a islam.”